

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Děčíně**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 8 C 52/2013, o zaplacení částky 2328 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **SEVEROSTAV, spol. s r.o.**, se sídlem v Děčíně, Slovanská 861/40, IČ 48292290, a žalované **V. M.**,

t a k t o :

- I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 8 C 52/2013, v části týkající se zaplacení částky 732 Kč s příslušenstvím, **j e s o u d .**
- II. Usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 16. 9. 2013, čj. 8 C 52/2013-16, **s e** v tomto rozsahu **z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 7. 10. 2016 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen zákon č. 131/2002 Sb.), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Děčíně ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 8 C 52/2013 a týkající se zaplacení částky 2328 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Návrhem doručeným dne 16. 5. 2013 Okresnímu soudu v Děčíně se žalobkyně domáhala vydání platebního rozkazu (či alternativně rozsudku), ve kterém by soud uložil žalované zaplatit částku ve výši 2328 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů řízení, a to do 15 dnů ode dne doručení platebního rozkazu. Uvedený dluh měl vzniknout tím, že žalovaná žalobkyni neuhradila částku 2328 Kč za poskytnuté služby připojení k internetu a

neuhrazené „splátky zřízení“ vyplývající ze smlouvy o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací č. X, uzavřené dne 6. 12. 2011 mezi žalobkyní a žalovanou. Celková částka 2328 Kč představuje neuhrazené položky ze čtyř vyúčtování služeb (č. X ze dne 6. 2. 2012, č. X ze dne 2. 3. 2012, č. X ze dne 3. 4. 2012, č. X ze dne 4. 5. 2012), které žalobkyně vystavila žalované, a to za „splátky zřízení“ částku 732 Kč (183 Kč měsíčně) a za připojení k internetu rychlostí 5/1 Mbps bez omezení stažených dat částku 1596 Kč (399 Kč měsíčně). K zaplacení dlužné částky za služby poskytnuté ze strany žalobkyně byla žalovaná vyzvána upomínkou o zaplacení pohledávky (pokus o smír) ze dne 10. 4. 2013. Žalovaná přesto dlužnou částku neuhradila, a proto žalobkyně u soudu podala návrh na vydání platebního rozkazu.

Okresní soud v Děčíně poté usnesením ze dne 16. 9. 2013, čj. 8 C 52/2013-16, řízení o návrhu žalobkyně na zaplacení částky 2328 Kč zastavil (výrok I), neboť s odkazem na § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), shledal, že nejsou splněny podmínky řízení a v souladu s § 104 odst. 1 o. s. ř. je nutné řízení o žalobě zastavit a věc postoupit správnímu orgánu. V odůvodnění uvedl, že se nejedná o služby, k jejichž projednání by byly příslušné soudy. Soud dále uzavřel, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II) a rozhodl, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok III) s tím, že žalobci se nevrací zaplacený soudní poplatek (výrok IV).

Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postoupením věci nesouhlasil, proto podal návrh na řešení kompetenčního sporu zvláštnímu senátu. Navrhovatel odmítl svou kompetenci k rozhodnutí části sporu, jehož předmětem je povinnost žalované uhradit žalobkyni částku v celkové výši 732 Kč za „splátky zřízení“ služby, které dle vyjádření právního zástupce žalobkyně představují v jiné, obsahově shodné, žalobě instalační poplatek. Takto účtovaná plnění dle navrhovatele nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž službami na základě soukromoprávní smlouvy podle občanského zákoníku. Ze všech těchto skutečností vyplývá, že se v této části jedná o spor, který by měl rozhodovat soud v občanském soudním řízení, nikoli správní orgán. Navrhovatel však dodává, že uznává svoji kompetenci ve zbývající části návrhu, tedy o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací v celkové výši 1596 Kč.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecnými soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Okresní soud v Děčíně v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena; zvláštní senát proto shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, k jehož projednání a rozhodnutí je povolán zákonem č. 131/2002 Sb.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda má o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 732 Kč jako úhradu „splátek zřízení“ připojení rozhodnout soud nebo navrhovatel.

Navrhovatel je zřízen podle § 3 zákona o elektronických komunikacích jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.

Pravomoc navrhovatele rozhodovat spory o povinnostech plynoucích ze zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (srov. § 129 odst. 1 tohoto zákona) je výjimkou z pravomoci obecných soudů rozhodovat spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. § 7 odst. 1 občanského soudního řádu dále jen o.s.ř.).

Podle ustáleného výkladu zvláštního senátu (srov. např. usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009–12; usnesení ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010–9; všechna citovaná usnesení zvláštního senátu jsou dostupná na www.nssoud.cz) je třeba současného naplnění dvou podmínek k tomu, aby byla dle § 129 odst. 1 věta první zákona o elektronických komunikacích založena pravomoc navrhovatele rozhodnout účastnický spor. Musí se jednat o spor „*mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé*“ (osobní podmínka) a „*o spor týkající se povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě*“ (věcná podmínka).

V předložené věci není sporné, že byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost, jak zvláštní senát ověřil nahlédnutím do databáze navrhovatele (dostupné na <https://www.ctu.cz/vyhledavaci-databaze/evidence-podnikatelu-v-elektronickych-komunikacich-podle-vseobecneho-opravneni>) a elektronické databáze obchodního rejstříku (dostupné na www.justice.cz). S žalovanou žalobkyně uzavřela dne 6. 12. 2011 smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací č. X, podle níž měla být žalované poskytována služba připojení k internetu rychlostí 5/1 Mbps bez omezení stažených dat. Žalovaná tedy naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel popírá existenci věcného předpokladu účastnického sporu vymezeného v ustanovení § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, zabýval se zvláštní senát tím, zda se v posuzovaném případě jedná o spor týkající se povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory je splněn, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích základní povinností účastníka, případně uživatele, veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

Komunikačními činnostmi podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jsou a) zajišťování sítí elektronických komunikací, b) poskytování služeb elektronických komunikací, c) provozování přístrojů.

Službou elektronických komunikací se přitom podle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá*

zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací“.

V nyní rozhodované věci žalobkyně požaduje uhradit cenu za poskytnuté služby internetového připojení částku 1596 Kč a za „splátky zřízení“ částku 732 Kč. Ve sporu týkajícím se úhrady „splátek zřízení“ připojení k síti se jedná o splnění povinnosti z odpovídající smlouvy, nikoli povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích (např. úhrada za poskytnuté služby elektronických komunikací).

Obdobnými otázkami se zvláštní senát již v minulosti zabýval. V usnesení ze dne 15. 3. 2004, čj. Konf 124/2003-5, vyslovil, že *„je-li předmětem sporu úhrada ceny, na niž vznikl žalobci podle žalobního tvrzení nárok v důsledku dodání a montáže telekomunikačního zařízení, nejde o poskytování telekomunikační služby ve smyslu § 2 odst. 7 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích, nýbrž o běžný soukromoprávní vztah ze smlouvy. Rozhodování o těchto věcech zákon o telekomunikacích nesvěřuje Českému telekomunikačnímu úřadu; z kompetence soudů se tak tyto věci nevymykají (§ 7 odst. 1 o. s. ř.)“*. Taktéž již zvláštní senát posuzoval, kdo má rozhodovat o doplatku za mobilní telefon, který poskytl telefonní operátor účastníkovi za zvýhodněnou cenu, při uzavírání smlouvy o poskytování telekomunikačních služeb (usnesení zvláštního senátu ze dne 3. 7. 2003, čj. Konf 19/2003-19).

Shora uvedené závěry lze použít i v nyní rozhodované věci, neboť předmětem řízení je úhrada ceny, na niž vznikl žalobkyni podle žalobního tvrzení nárok v důsledku neuhrazené ceny za zřízení služby, u které není naplněna věcná podmínka § 129 zákona o elektronických komunikacích. Nejde tedy o poskytování služeb elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, nýbrž o běžné soukromoprávní vztahy ze smlouvy. Rozhodování v této věci zákon nesvěřuje návrhovateli, ale v uvedeném rozsahu (tj. 732 Kč) je založena obecná pravomoc příslušného soudu (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). K obdobnému závěru dospěl zvláštní senát také v usnesení ze dne 25. 3. 2015, čj. Konf 25/2014-14.

Zvláštní senát z těchto důvodů uzavřel, že k rozhodnutí o věci v rozsahu zaplacení částky 732 Kč je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 16. 9. 2013, čj. 8 C 52/2013-16, ve výrocích I a III, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Děčíně pokračovat v řízení o podané žalobě v rozsahu, jak je uvedeno v tomto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. srpna 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu